

medarbejderne inde på AF har været så bundet af de problemer, der er i Amanda, at det har taget tiden, så man ikke kan komme ud på de virksomheder, men det er nødvendigt for at få skabt de kontakter, der skal til for at få de rigtige ledige ud på de rigtige virksomheder.

Til hr. Anders Samuelsen: Nu ændrer det jo ikke noget omkring ansættelse, hvis man udbyder et kursus, der i dag er én skole, der tager sig af. Det kan endda være, at det er den samme skole, eller det kan være et andet firma, der løser opgaven, men hvor aflønningen er på en anden måde. Det er jo det, det handler om. Vi skal ændre aflønningen til, at man bliver aflønnet i forhold til de resultater, man når, og ikke bare, hvor mange mennesker man opbevarer i den periode, man har dem under sine vinger.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen, hr. Ole Sohn og hr. Bjarne Laustsen – alle for tredje og sidste korte bemærkning til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tak for svaret om forlig. Vi kan så konstatere, at det er sådan, at hvis ikke Socialdemokratiet inden valget frigør sig fra aftalerne, som man kan efter normale parlamentariske regler, så vil Venstre og De Konservative efter valget holde fast i de bindinger, de har med Socialdemokratiet, og kalde det forligsbrud, hvis man siger: Nu er vi nødt til at samarbejde med nogle andre. Det var meget informativt. Tak for det.

Om privatisering vil jeg sige, at uanset hvordan man opdeler grupperne, vil man jo til enhver tid koncentrere sig om den del af gruppen, man tjener flest penge på, dvs. dem, det er nemmest at få i arbejde. Det er jo logik. Det lærer man på handelshøjskolen.

Så til allersidst om Venstres visioner. Mener Venstre fortsat, som det er i reglerne i dag, at en arbejdsløs skal gå arbejdsløs i et helt år, før han må vælge en uddannelse, der er ud over 6-8 ugers længde?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg takker også for svaret. Venstre sagde jo meget klart, at de ikke vil sikre, at det gældende arbejdsmarkedsforlig bliver overholdt. Man vil bare skyde skylden på ministeren. Man vil ikke selv tage medansvar. Det er jo også en holdning at tage.

Men jeg vil godt spørge: Når vi nu skal snakke fremtiden, er det så ikke Venstre, som på deres hjemmeside og i deres programmer ønsker at kalde sig den lille mands parti? Hvorfor vil Venstre ikke være med til at give den enkelte arbejdsløse nogle rettigheder? Hvorfor må den arbejdsløse ikke få ret til at sige fra over for det meningsløse? Hvorfor er det systemet, der skal bestemme hele tiden? Jeg troede, Venstre gik ind for, at det var den lille mand, den enkelte borgers holdninger og ve og vel, der var i centrum, og at systemet måtte komme i anden række.

Men jeg kan forstå, at Venstre bare vil have, at det skal privatiseres, og at man bare skal lade private skalte og valte. Men den enkelte arbejdsløse har ikke en eneste rettighed, og det ønsker Venstre heller ikke i den efterfølgende reform. Er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål igen. Vi kan diskutere rettigheder for den ledige, men har arbejdsgiverne overhovedet ingen pligter i Venstres terminologi?

Kunne man eventuelt tænke sig, at man nu fandt de jobtræningspladser? Der vil jo være behov for et større udbud af arbejdskraft i de kommende år, bl.a. på grund af den demografiske udvikling. Derfor har arbejdsgiverne vel også en forpligtelse til at gå ind og sørge for at skaffe de her jobtræningspladser. Det er vel ikke arbejdsministerens skyld eller forligspartiernes skyld, at de ikke leverer varen.

Hvordan har Venstre det med, at man eventuelt i tilslutning til et jobtræningsforløb kobler et 3-måneders ustøttet job til i forbindelse med det? Det vil jo give den ledige en meget stærkere motivering til at gå ind i det og dygtiggøre sig og bevise sin duellighed.

Debatten har allerede afsløret, at der er meget stærkt behov for en ny politik, og som afslutning på mit indlæg vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget anerkender regeringens udmeldinger om, at der er behov for en nyorientering af arbejdsmarkedspolitikken og en grundig oprydning af gældende regelsæt, opfordres regeringen til i åben og fordomsfri debat med alle